

„Titokban reménykedünk”

Beszélgetés Szaniszló Sándorral

Az egész életét baloldali pártokban dolgozta le, de most azt is megélheti, hogy a saját neve erősebb, mint a pártjáé. A külvárosból nézte végig az MSZP összeomlását, de azzal egyelőre nem számol, hogy a DK-val is hasonló történne. Ezek mind szóba kerültek beszélgetésünk során, de ennél még sokkal több is.

– *A teljes felnőtt életét a politikában töltötte. Miért alakult ez így?*

– Valószínűleg az a magyarázat, hogy négygyerekes családból származom, én vagyok a legidősebb testvér, a szüleim fizikai munkások, sokszor éjszakai műszakban dolgozott édesanyám, és én vigyáztam sokszor a három kisebbre. Ez a szociális gondoskodás maradhatott meg később is.

– *Állandó vita, hogy a piacról érkezett politikusok vagy a „karrierpolitikusok” hasznosabbak. Ön szerint előny, hogy ön már a nulladik percben a politikába került?*

– Vegyes tapasztalataim vannak erről. Helyzettől függ: ha valaki táborhoz kötelezi el magát, akkor hasznos, ha ugyanabban a közösségben szocializálódik, de ha államtitkári, kormány megbízotti és miniszteri szinten kell kormányzati problémákat megoldani, akkor előny a versenyszférában szerzett tapasztalat. Én őszintén szólva nem emlékszem, hogy kaptam volna negatív jelzöt,

három diplomám van, humán erőforrás-menedzser a legutóbbi, amit a Műszaki Egyetemen végeztem el, de a Magyar Posta kontrolling osztályvezetője voltam bő két és fél éven át. Ha nem is tökéletesen versenypiaci, de az állam által generált versenyhelyzetben szereztem munkatapasztalatot.

– *Az 1990-es évek elején lépett be az MSZP-be. Miért pont oda?*

– 1993 szeptemberében léptem be, életem nagyobbik részében, 27 évig voltam a párt tagja, egészen a 2020-as különválásig. Vonzottak a baloldali értékek.

– *Azért az MSZP-nek súlyosan terhelt múltja van, ami ráadásul nagyon közel van a belépéséhez. Akkoriban hogyan barátkozott meg az állampárti utód gondolatával?*

– Erősebb volt az emberek és a társadalom iránti felelősségvállalás bennem. Nekem ez számított. Volt egy jobboldali világ, és az MSZP tömbje képviselte az olyan baloldali értékeket, mint a normális megélhetés fontossága. Nem moralizáltunk a múlton, és az akkori pártvezetők is tudatosan a feladatokra fókuszáltak, nem a történeti háttérre.

– *Találkozott Horn Gyulával?*

– Legközelebb egy kongresszuson kerültem hozzá, de szerintem még csak kezet sem fogtunk soha.

– Az MSZP legnagyobb sikerkor-
szakában volt ott, stabilan 40 száza-
lék felett állt a párt. Hogyan élte meg
a törpepárttá zsugorodást?

– Hosszú folyamat volt, és nem
azonnal jött a kudarcélmény. Van
erre egy közgazdasági hasonlat: ha
lassan történnek negatív dolgok, és
nem túl súlyos a hatásuk lépésről lé-
pésre, akkor egyszerűen hozzászokik
az ember. Mindig reménykedtünk,
hogy lesz majd egy Tony Blairünk,
aki kirángat minket a kátyúból. Le-
hetett érezni, hogy jó térfélen van
az ember, és ez adott egy tartós
eufóriaérzést is. Be kell vallanom, ez
nagyon hiányzik most.

– Az MSZP Tony Blairje tulajdon-
képpen Gyurcsány Ferenc volt, nem?

– Ez a vita azóta sem zárult le, és
már jelentősége sincs. De tény, hogy
hozzá kötődik az utolsó jó időszak az
MSZP életében.

– Mindeközben hogyan éli meg,
hogy jelenlegi pártja, a Demokrati-
kus Koalíciói is törpepárt lett?

– Természetesen nagyon nem jó
érzés, és kicsit hasonlít a korábbi-
hoz: titokban reménykedünk, hátha
jön a felívelő szakasz. Hát, ez még
várat magára.

– Tősgyökeres XVIII. kerületi, és az
egész politikai karrierje ide kötődik.
Mennyire volt tudatos döntés?

– Az önkormányzati politikában
sokkal jobb lakossági kapcsolatunk
van. Egy miniszter már nagyon rit-
kán találkozik választóval szemé-
lyesen, de még egy főpolgármester is
alig. A mi életünk többségében erről
szól: lakáskérelmekkel, szociális tá-
mogatásokkal foglalkozunk, vagy
egy rossz járdával. Sokszor a kései

órákban is kapunk üzenetet Messen-
geren. Ez egy állandó törődési folya-
mat a várossal. És sokkal jobb élet-
minőség is, mint miniszternek vagy
államtitkárnak lenni. Nem tudom
elképzelni, hogy egy étterembe nem
tudok beülni például nyugodtan. Vá-
rosi polgármesternek lenni nagyon
jó életforma!

– Akkor az csak kikacsintás volt,
hogy ott volt a neve belügyminiszter-
ként Dobrev Klára árnyékkormányá-
ban?

– Szeretett volna a párt egy sikere-
ket felmutatni képes embert a pozí-
cióra. Érdekes politikai kísérlet volt
az, ráadásul politikatörténeti uni-
kum is, hiszen Magyarországon se
előtte nem volt árnyékkormány, és
most sincs. De nem cseréltem volna
el a polgármesterséget akkor sem,
ha nyert volna a DK a választáson.
Más műfaj az, és szerintem aki ki-
próbálta magát a városi politikában,
az már nem cserélné el. Számos jó
polgármester van, aki nem szeretne
feljebb lépni, akár a fideszes Cser-
Palkovics András Székesfehérvárról,
akár az MSZP-s Tóth József a XIII.
kerületből.

– Tisztában volt vele a DK is, hogy
nem vállalna el igazi miniszteri po-
zíciót?

– Tudtuk, hogy ez ideiglenes. Ha
kormányra kerültünk volna, az biz-
tosan koalíciós, és akkor újraosztot-
ták volna a pozíciókat, én pedig ma-
radtam volna polgármester.

– Nem pont az tette hiteltelenné azt
a projektet, hogy az árnyékkormány-
ban részt vevők közül többől sem
nézte volna ki senki, hogy elvállalna
pozíciókat?

– Volt arra kísérlet, hogy más pártokat is felkérjen Dobrev Klára, de nem érkezett rá pozitív válasz. De volt az egészben bizonytalanság is: ha közel álltunk volna a kormányhoz támogatottságban, az azonnal hitelességet is adott volna, de itt csak hús százalékon álltunk, és csak reménykedtünk a feljebb lépésben. Elméletben benne volt, és akkor megjött volna a megfelelő súlya is az árnyékkormányoknak.

– *Kicsit ugorjunk vissza az időben: a XVIII. kerületben hogyan néztek ki azok a 2000-es évek, amelyekre most kaotikusként szokás visszagondolni?*

– 2002 és 2010 között alpolgármesterként dolgoztam itt. Kormányzati támogatással működünk, amit jó lenne akár egy napra kipróbálni most is, ugyanis hat éve nem sikerült megtapasztalnom. 2008-ban volt az egész világgazdaságot meg-rángató pénzügyi válság, de nem volt rosszabb a helyzet a mostaninál, ugyanis akkor az önkormányzat rendelkezhetett a saját forrásaival. Ebben az évben már hétmilliárdot vesz el tőlünk a kormány, aminek nagy része a szolidaritási adó. Most rosszabb, de szigorú gazdálkodással tudjuk tartani a helyzetet.

– *A 2000-es évek MSZP-irányvonalát jónak tartja? Megoldás a harmadikutasság, ami akkor élte fénykorát?*

– Soha nem voltam vezetőségi tagja a pártnak, de súlyos és látványos hibát nem követett el egyik pártvezetés sem. Szerintem a jelenlegi gyengélkedés oka az is, hogy egyre kevésbé népszerűek a baloldali értékek a világban. És közben ott volt a nagyon erős, hatalmat ambicionáló

Fidesz, amelynek vezetői beismerték, hogy nem nagyon szeretnék átadni a hatalmat. És ott volt a 2008-as pénzügyi válság, ami miatt sok lépést meg kellett tenni azért, hogy ne kerüljenek tömegek az utcára. Utoljára a Gyurcsány-kormány növelte a segélyeket is, de a munkavállalói körben is egész más jogosítványok voltak, az egészségügyben is a 300 forintos vizitdíj bevezetése volt a legnagyobb probléma. Most minden háziorvos azt mondja, bárcsak lenne vizitdíj!

– *Azért az mégsem jó irány, hogy kétszer fizetünk valamiért, kicsit túl liberális egy baloldali párthoz, nem?*

– Most már szerintem kifizetné azt mindenki inkább! De azt gondolom, hogy akkor több pénzt kaptak reálértéken a magyar háztartások, tehát nem volt az az időszak liberális, főleg a Fidesz mostani gazdasági tevékenységével összevetve, vagy akár ahhoz képest is, amit Magyar Péter ajánl.

– *Előtte még ott volt a 2006-os kaktaklizma az őszi beszéddel.*

– Amikor kikerült az őszi beszéd, a pártban a tagság többsége legyintett rá, hiszen értettük, mit akart mondani a miniszterelnök. Ehhez képest ez lett a mostani Fidesz-hatalom megalapozó lépése.

– *A tüntetések idején mit csinált?*

– Éltük az életünket, dolgoztunk a városházán, nem vettünk ebben részt. Természetesen döbbenet néztük, hogy égnek az autók, és betörnek a tévészékházba, és láttuk, hogy a focihuligánok a valós társadalmi súlyuknál sokkal aktívabban vettek részt ezekben. Nem volt egy jó időszak.

– *2010-ben önök is kikaptak az önkormányzatban, és az egész kép azt sugallta, hogy sokáig labdába sem lehet rúgni a Fidesz mellett. Mi motíválta kilenc évig?*

– Elhittük, hogy vissza fogunk jönni, és ismét vezetjük a XVIII. kerületet. Furcsa hit volt, de kitartott. Fővárosi képviselőként dolgoztam, ez most már a leghosszabb időszak, amit bárki betöltött ebben eddig itt, de persze ehhez szerencse is kellett. Tehát dolgozhattam a Fővárosi Közgyűlésben a városrészért.

– *Ennek lett az eredménye, hogy 2019-ben már polgármesterként került vissza?*

– A munka volt benne elsősorban. A kerületben gyengébben teljesített a regnáló fideszes polgármester, Ughy Attila, mint a pártja, valószínűleg elhitte, hogy rutinból tud győzni.

– *Ekkor született meg az összefogás próbaverziója, például ön is sikeres ebben. Ez mitől lett sikeres?*

– Hat párt van benne, bár aki öt százalék alatt van, azt szerintem nehéz pártnak nevezni. De hat különböző értékalapú társaságot fogunk össze, és én szilárdan hiszek abban, hogy a koalíció jó dolog. Ha mindenki véleménye az asztalra tud kerülni, az hozzátesz a városhoz, és szerintem a kormányhoz is hozzá tudna tenni.

– *Az minek köszönhető, hogy országosan nem tudták eltanulni a helyi sikereket 2022-ben?*

– Ismerjük egymást, ezért könnyebb a másikat biztosítani a kölcsönös jó szándékról. Biztos könnyebb, mint az egymásnak évek óta beszélgető pártelnököknek.

– *Ezen a szinten a Fidesz is más?*

– Teljesen. Ők is lokálpatrióták, elfogadjuk a másiktól, hogy a városért dolgozunk. Kicsit máshogy, más elképzelésekkel, de nem vonjuk kétségbe a másik motivációját, és hogy jót akarunk a településnek. Mi van az országos politikában? Mindenki patás ördög, válogatott sértéseket dobálnak a másokra, így nehezebb felépíteni a bizalmi viszonyt. Megjegyzem, szerintem az a nem jó irány, amit ott látunk.

– *Hogyan teszik félre az országos helyzetet? Egyáltalán félre lehet tenni?*

– Itt az emberek egyéni és közösségi érdekeivel foglalkozunk együtt. Van egy nagy különbség a tartósan ellenzéki és a hivatali lét között. Ha sokáig van egy közösség ellenzékben, elveszíti azt a kezdeményezőkéességét, hogy jól érthető közügyek megoldásáról beszéljen. Személyes tapasztalatom, amikor 2014 környékén mindig elmondtuk, mit csinál rosszul az elődöm, és valaki megkérdezte, hogy „srácok, ezt értjük, de ti mit akartok?”. Nekem nagy tanulságot hordozó felismerés az: onnantól mindig elmondtuk, hogy mi a rossz, de mindig hozzátettük, mit tennénk másképp. Nem bántóan és lesajnálóan.

– *Mondhatjuk, hogy ez nem ment országosan.*

– Egyáltalán nem, és szerintem ez nagy hiba az összes ellenzéki párt részéről.

– *Volt egyáltalán olyan fóruma 2022-ben, ahol ezt a véleményét kommunikálhatta valakinek?*

– Párszor sikerült elmondani, de ahogy látszik, mérsékelt sikerrel.

– Vajon miért épp a sikeres polgármestereket nem hallgatták meg az országos pártvezetésekben?

– Valószínűleg nem volt rá igény. De a másik oldalon sem, legalább hat-hét kormányhoz kötődő polgármestert tudok mondani, akiket azért választanak meg rendszeresen, mert nem az országos sárdobálást mutatják.

– Azért ezek a kormánykötődő polgármesterek és képviselők a nap végén mégis olyan rendszert támogatnak, amelyben poloskának nevezik az ellenzékieket. Ezt a XVIII. kerületben hogyan nyelik le?

– Nem olvasunk be egymásnak, más rugóra jár az agyunk szerintem, pártoktól függetlenül.

– Van egyáltalán még szerepe annak, hogy ki melyik pártban van? A személyek már erősebbek mostanában.

– Most ilyen korban élünk. Épp a napokban olvastam, hogy New York demokrata polgármestere, Eric Adams bejelentette, önállóan méretteti meg magát ősszel. Valószínűleg a közösségi média ad arra terepet, hogy ha valakinek jó eredményei vannak, és el is tudja adni, a pártok fölé nőhet. Nálunk is van ilyen, őszintén szólva senki nem tudja már, hogy Karácsony Gergely milyen párthoz kötődik. De nézzük meg Csepelen Borbély Lénárd választási győzelmét civilként, legyőzte saját korábbi pártja, a Fidesz jelöltjeit is. Ez jótékony hatás szerintem, hiszen ki tudnak emelkedni olyan politikusok, akik olyat tudnak írni vagy mondani, amire felfigyelnek. A pártstruktúrában ennek nem lenne tere.

– Biztosan pozitív hatás ez? Már így is kvázi elnöki rendszerben élünk, egyszemélyi vezetésnek pedig nincs kivel kompromisszumot keresnie.

– A kompromisszumkészség épp-hogy felértékelődik helyi szinten! Minden város a saját szája íze szerint a saját ügyeit képviselve dolgozhat, és nem kötődik pártstruktúrához, ez így sokkal nyíltabb társadalom. És sokkal mobilisabb is: képzeljük el, hogy feltűnik egy nagy egyéniség a városban, aki érthetőbben kommunikál nálam, és jó ügyei vannak, simán leválthatja a pártkötelékben lévő ellenfelét. Ez bármikor megtörténhet bármelyikünkkel. Az a tanulság, hogy odafigyeljünk arra, hogy a közjó szolgálata az emberek számára is átjöjjön. Nagyobb így a verseny, mint a pártstruktúrákban, folyamatosan szinten kell tartani, és eredményeket kell kommunikálni, hiszen bármikor érkezhethet új szereplő.

– Ehhez képest önnek a DK már a második pártja, ahova egy évvel azután lépett át, hogy MSZP-sként választást nyert. Nem árulás ez?

– Megváltozott a világ akkorra. Olyan ez, mint a profi focista, aki gólokat akar rúgni, és néha klubot vált emiatt. Az lett volna az árulás, ha a Fideszhez megyek át, de a baloldali táboron belüli váltás pár hétig volt téma, hiszen ugyanazok maradtak a társaim, és ugyanúgy az MSZP-s országgyűlési képviselőt támogattam a következő választáson. Annyi történt, hogy azt a logót, ami már csak teher volt, többen is leváltottuk egy másikra.

– Nagyon régóta a közössége volt az MSZP, nehéz volt elhagyni?

– Tudja, mi volt a nagy felismerés? Amikor befogadott a Demokratikus Koalíció, és elmentem az első kongresszusba, akkor fele arányban régi szocialisták jöttek velem szembe. Mintha a régi párt kongresszusán lettem volna!

– *Nem inkább az volt a probléma, hogy csak egy újragondolt MSZP?*

– A dolgok újraértelmezése része ennek a világnak. A politikai iskolának széles szakirodalommal rendelkező fejezete az, hogy új módon mutassunk be feladatokat, szereplőket.

– *Önt keresték meg a DK-ból, vagy ön ment a párthoz?*

– 2020-ban látszott, hogy mély zuhanásba kezd az MSZP, és nem lesz, aki kihúzza ebből, vége van a közéleti helyüknek. Ezért az volt a feladvány, hogy 2024-ben hogyan tudjuk képviselni, amire igazából esküt tettünk polgármesterként, ezért át kellett menni a nagyobb testvérközösségbe.

– *Nem lett volna több értelme klaszter helyi mozgalmat alapítani?*

– Akkor ez még nem volt benne, most erősödött fel az utóbbi két évben ez a vonal, és a jövőben egyre több olyan eset lesz, mint amilyen Csepelen volt, amikor minden pártjelöltet legyűrnék a helyi jelöltek.

– *A DK-ról köztudott, hogy vonalas kommunikációt vár el a politikusaitól. Nem kényelmetlen ez?*

– Emiatt volt a DK-nak nagy versenyelőnye az MSZP-vel szemben. Természetesen nagy különbség van aközött, hogy vannak különféle ügyek, amelyekben összehangoljuk, mit jelentünk ki. MSZP-s polgármes-

terként is ültem többször a tévében, ott soha senki nem hívott fel azzal, vagy küldött volna legalább egy előzetes anyagot, hogy adott témákban mi a párt véleménye. Ez hatékony, a Fidesz is hosszú ideje csinálja, a DK valamikor a megalakulása után egy-két évvel állt rá erre. Amikor a táborban adott ügyről ugyanazt mondjuk, az rendezett képet ad a politikai közösségről. De nincs kézi irányítás, polgármestert nem is lehetne úgy irányítani, én a városra tettem esküt, pártra soha.

– *Ezek szerint van lehetősége akár szembemenni az országos vezetéssel?*

– Szoktunk egymással vitatkozni, van párbeszéd, győzködés, és ez normális, ahogy az is, hogy a végén van olyan konszenzus, amit vagy magunkévá teszünk, vagy ha nagyon nem értünk vele egyet, akkor hallgatunk róla. Így néz ki egy párt.

– *Ön szerint jól vagy rosszat tett a pártnak, hogy Gyurcsány Ferenc egy-személyes projektjének tűnik?*

– Erről azért nincs véleményem, mert amikor beléptem, már ez volt a rendszer. A világban az a tendencia, hogy az erős közéleti szereplők nagy súllyal szerepelnek, ez van itt, a Fideszben, de Trump mellett sem látni az Egyesült Államokban fontos ügyben nyilatkozót.

– *Azt már Gyurcsány Ferenc is beismerte, hogy valószínűleg nem a DK lesz a váltópárt, a közvélemény-kutatások néha ennél rosszabbat jósolnak. Benne van a pakliban, hogy a következő választáson már nem a DK politikusa lesz?*

– A véleményem az, hogy azok a pártok, amelyek jövőre nem érik

el az ötszázalékos parlamenti küszöböt, jó eséllyel szembesülnek azzal, hogy a polgármestereik és a képviselők is megtalálják azt a civil formát, amivel elindulnak a választásaikon. De a DK a mérések szerint hét-nyolc százalékon áll, tehát nincs benne a veszélyes kategóriában. Egy dolog biztos: helyben is akkor maradnak meg a polgármesterek a pártjukban, ha a párttól érzékelhető támogatást remélhetnek. Ha az adott párt lehúz, vagy nevetségessé tesz a maga egy-két százalékaival, akkor értelemszerű, ha megpróbálom a saját nevemmel, saját elképzeléseimmel és habitusommal kapcsolatot találni ahhoz a lakossághoz, amelyet képviselni szeretnék. De még egyszer mondom, a DK nincs veszélyben. És mondta azt is, hogy nem a DK lesz a váltópárt. Mi nem így látjuk! Nyilván egyenesen kell beszélni, és nem építhetünk légvárakat, de az a szilárd meggyőződése, hogy a Tiszta mellett szerepe lehet a DK-nak a kormányváltásban. Hiszek benne, hogy a magyarok most megtanulták pár évtizedre, hogy ne adjanak teljhatalmat egy pártnak sem, mert abból ilyen féldiktatorikus állapotok tudnak kikerekedni, miközben az ország erőforrásait a saját gazdagodásukra kezdi használni egy kör. A koalíciónak van jövője, és ebben a felállásban kell Magyarországot következő kormányát képviselni. Ha ez lesz, abban a DK-nak egészen biztosan szerepe lesz.

– Polgármestersége elején rögtön érkezett a koronavírus-járvány, az oltási időszakban pedig volt egy vitája a kormánnyal, amiből megszülettek az olyan hírek, hogy ön ki-

dobta a kínai oltóanyagokat. Mi az igazság?

– A koronavírus-járvány időszakának legnehezebb heteiben mindenki a hatékonyabb, nyugati gyártású vakcinákat kereste. Utólag tudjuk, hogy csaknem negyvenezer áldozata volt a járványnak, így nagyon is számított, ki melyik hatóanyagot kaphatja. Amikor a kerület polgármestereként adatokat kértem az oltási folyamat alakulásáról, és látszott, hogy a keleti vakcinák nem fogynak, miközben szinte mindenki az amerikai oltóanyagot kérte, többször levélben felszólítottuk a kormányt, hogy Pfizer vagy Modernát küldjenek. Ezt fordította ellenünk a fideszes média, mintha jogunk lett volna az injekciószállítmányt egészségügyi vészhelyzet közepette visszaküldeni.

– Meg sem próbálom kikerülni a Tiszta Pártot az interjúban, hiszen nem lehet nem róluk beszélni. Ön már találkozott velük?

– Részt vettem most az aláírás-gyűjtésben, és havonta dolgozom velük a Fővárosi Közgyűlésben. Az az egyetlen országos közéleti felállás, itt minden politikai párt jelen van, amely öt százalék feletti eredményt tudott felmutatni. Mi a Tiszával nyolcvan százalékban egyformán szavazunk, nem bántjuk egymást. Próbálok velük kapcsolatot építeni szakmai alapon, hiszen a főváros ügyeiről beszélünk. Soha nem mondtam negatívumot a Tiszáról, és a jövőben sem fogom tenni, mert ha abból indulunk ki, hogy ők lesznek a kormányváltás vezető ereje, és a DK szeretne ehhez csatlakozni, akkor nem sokáig mondhatunk egymásnak barátságtalan monda-

tokat, meg kell próbálni kooperálni. Erre, ahogy látom, még nincs meg a fogékonyság egyik oldalon sem, de a Fővárosi Közgyűlésben munkaterrápiával gyakoroljuk ezt hónapok óta.

– *Magyar Pétert mintha eleve nem érdekelnék az önkormányzatok. Mondhatjuk, hogy szerencséje van azzal, hogy 2026 után is évekig lesz polgármester, és lesz lehetősége közlelni akár egy új kormányhoz?*

– Függetlenül a választás végétől, konszolidálnia kell Magyar Péternek a városokkal, úgyhogy tudunk optimisták lenni. A XVIII. kerületben indított polgármesterjelöltet a Tisza nyáron, Balogh Balázs kilenc százalékot ért el, és képviselő Markovits Szilvia is. Egyiküket sem ismertem korábban, de most kifejezetten jó munkakapcsolatban vagyok mindkettejükkel, szoktunk kerületi ügyekről beszélgetni.

– *Ezek szerint helyi szinten nem érzi, hogy a Tisza csak egy másik Fidesz lenne?*

– Szerintem ezek a kritikák nem igazságosak. Ők szemmel láthatóan egy európai, konzervatív, jobboldali értékrendet képviselnek, ami inkább a német jobboldali pártokéhoz hasonlít, akikkel az égvilágon semmi baj nincs. Kulturáltan végzik a dolgokat, demokratikusak, az ország érdekeiért küzdenek. Ha összevetjük, mint mond a DK és a Tisza, azt látjuk, sok esetben ugyanazok a célkitűzések: visszatérés a Nemzetközi Büntetőbíróságba, szeretnénk belépni az Európai Ügyészségbe, minél hamarabb áttérni az euróra, erősítenénk az európai intézményrendszerhez való tartozásunkat, de

mi is szeretnénk, hogy a kiemelt közszereplők csak kétszer lehessenek megválasztva ugyanarra a pozícióra.

– *Ha az utóbbi összejönne, ön a következő ciklusban nem is indulhatna!*

– Ha meghozzák ezt a döntést, tudomásul fogom venni. De Lengyelországban, ahol bevezették ezt polgármesterekre vonatkozóan is, az lett a helyzet feloldása, hogy aki már kétszer volt, indulhatott harmadszorra, hogy lezárhassa ezt a fejezetet.

– *A végére térjünk vissza a XVIII. kerületre! Sokszor nem a legjobb híre van.*

– Ezt én igazságtalan jelzőnek tartom, sokat fejlődik a kerület, és nagy léptékben hozzuk be a lemaradást a belső kerületekhez képest. De az is tény, hogy az uniós források nagy részét a belső kerületek kapták meg, ráadásul a parkolási pénzekből is sokkal nagyobb ott a bevétel. Neheztelt pályán futunk, de záródik az olló, nálunk drágultak arányaiban most legnagyobb mértékben az ingatlanok, ami azt jelenti, hogy népszerű a kerület.

– *Hova juthat ez a kerület a külvárosból?*

– Nagyon fontos egy mutató: a VIII. kerület az elmúlt négy évben elvesztette a lakosságának majdnem tíz százalékát, mi kevesebb mint egy százalékot veszítettünk, tehát tartjuk a lakosságot. A zöld a stratégiai érték, egy lakosra 61 négyzetéternyi zöldterület jut, a hatodik kerületben ez fél. A WHO szerint az az egészséges lakókörnyezet, ahol egy lakosra 30 négyzetméternyi zöldfelület jut,

mi ennek a kétszeresét tudjuk. Stratégiai adottság a nemzetközi reptér, ami ugyebár nálunk van. A hozzá tartozó logisztikai szolgáltatásokkal azt gondolom, hosszú távon tudjuk biztosítani a bevételeit. Ezt a fejlesztési színvonalat fenntartva, pláne, ha tényleg épül vasút és új gyorsforgalmi út, az akár húsz évre előretekintve is kiváló helyzetet teremthet a kerületnek.

– *Tényleg olyan durva környék volt régen a Havanna lakótelep?*

– Sokkal rosszabb volt, mint most. Először kameráztuk, folyamatosan takarítócsapat dolgozik ott, sok szolgálati lakástadtunk ki ott rendőröknek, köztisztviselőknek, bölcsődei dolgozóknak, tehát igyekeztünk tudatosan javítani a társadalmi környezeten. Most már kifejezetten jól lakható, 40 millió forint alatt nincs ott eladó lakás. Az én állandó lakcímem is ott van, de ott él édesapám és a testvérem is. Élhető, jó környék lett.

páratlan oldal

www.es.hu

IRODALMI ÉS POLITIKAI HETILAP

**Kattintson
a www.es.hu-ra!
SMS-sel is
előfizethet!**

PUBLICISZTIKA,
FEUILLETON,
PRÓZA, INTERJÚ,
VERS, VISSZHANG,
KÖNYVKRITIKA,
MŰBÍRÁLAT,
GALÉRIA